

ת"פ 29582/01/14 - מדינת ישראל נגד אלמוג זוהר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 29582-01-14 מדינת ישראל נ' זוהר
תיק חיצוני: 0-5510-01452-2013

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד אלמוג זוהר ע"י ב"כ עו"ד רן תגר
הנאשם

גזר - דין חלקי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של מכירת חומר אסור, לפי סעיף 7(א)(1) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013, והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

בהתאם לכתב האישום, בתאריך 02.12.13 פרסם הנאשם בדף הפייסבוק "נייס גאי אקספרס" 3 שקיות של חומר מסוכן אסור בהפצה המכונה "נייס גאי" למכירה תמורת 250 ₪, תוך שהוא מציין את מספר הפלאפון שלו לצורך הזמנות.

בעקבות הפרסום הנ"ל פנתה אליו השוטרת הסמויה, מיכל לוי (להלן: **מיכל**), והציגה עצמה כמי שחפצה לרכוש את שלוש שקיות ה"נייס גאי" במחיר של 250 ₪ כפי שהוצע ע"י הנאשם.

לאחר מספר שיחות טלפון בין מיכל לנאשם, בתאריך 31.12.13, ביקש הנאשם ממנה להגיע לרח' צה"ל 10 בפתח תקווה. מיכל התקשרה לנאשם, למספר הפלאפון שמסר, ועדכנה אותו כי הגיעה בליווי חבר. במענה אמר הנאשם כי "יבדוק אותה" ולאחר מכן יגיע לרכבה.

לאחר מספר שיחות טלפון נוספות לנאשם, הגיע הנאשם לרכבה של מיכל וקרא לה להגיע אליו. בהגיעה, מסר הנאשם למיכל שלוש שקיות בצבע כתום שעליהן הכיתוב "MR. NICE GUY" אשר מכילות חומר מסוג bp-22.

לאחר קבלת השקיות הוציאה מיכל 300 ₪ ואימתה עם הנאשם את מחיר שלוש השקיות בסך 250 ₪. הנאשם אישר אך אמר כי אין בידו עודף. בהמשך שאלה מיכל את הנאשם באם יוכל למסור לה שקית נוספת תמורת העודף. הנאשם לא ענה.

תוך כדי המתנת הנאשם לתמורה המוסכמת, הגיע צוות משטרה נוסף. עם הבחינו בצוות המשטרה, נמלט הנאשם בריצה, תוך כדי שהשוטרים דולקים בעקבותיו וצועקים לעברו "עצור משטרה". הנאשם לא שעה לקריאותיהם והמשיך

עמוד 1

במנוסתו עד אשר חמק מהשוטרים.

הנאשם נעצר ביום 7.1.14 ושוחרר בתנאים מגבילים ביום 17.2.14.

בדיון הסכימו הצדדים כי בכפוף לתסקיר חיובי, עתירת המאשימה תהיה להפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, התלוי כנגד הנאשם, בדרך של עבודות שירות, קנס, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, כאשר ההגנה תעתור להארכת התנאי ולשל"צ של 320 שעות.

הוסכם כי במקרה של תסקיר מאוד חיובי אשר ימליץ על הארכת המאסר על תנאי, המאשימה תשקול זאת לעניין עמדתה. כן הוסכם כי במצב בו יתקבל תסקיר שלילי, הטיעון יהיה פתוח והמאשימה תבקש להפעיל את התנאי בכל מקרה.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון המרשם הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירות כדלקמן:

בשנת 2010 נשפט בבית משפט לנוער בגין עבירה של תגרה במקום ציבורי, ללא הרשעה.

בשנת 2011 הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי. נגזרו עליו מע"ת של 4 חודשים לתקופה של שנתיים וקנס.

באותה שנה, 2011, הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והכשלת מעצר או חיפוש חוקי, במסגרת ת.פ. (שלום פ"ת) 34892-01-10. נגזרו על הנאשם מע"ת של 6 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירות אלה וכן קנס.

גזה"ד הוגש במסגרת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות מבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 26.11.14, עולה כי הנאשם בן 23, רווק, עובד בחברה המתקינה ציוד רפואי בבתי חולים. במשפחתו הורים בשנות ה-50 לחייהם ושלושה אחים בגילאי 17-27. יחסיו עם בני משפחתו מתוארים על ידו כיחסים קרובים ותקינים.

הנאשם פרש ממסגרת החינוך הממלכתי לאחר 7 שנות לימוד לנוכח קשייו הלימודיים וההתנהגותיים. בהמשך, בעזרת

המחלקה לקידום הנוער בעירו, הופנה למסגרת פנימייתית טיפולית המיועדת לשיקום נוער שנפלט ממסגרת חינוך פורמלית ושהה שם למשך שנה וחצי. הנאשם מעיד כי שהייתו במסגרת זו הייתה טובה ומשמעותית בעבורו, עם זאת, בהיותו בן 16.5 עזב אותה ביוזמתו לאחר שלתפיסתו הפיק ממנה את התועלת הנדרשת וחזר לגור בבית הוריו.

תוך זמן קצר מחזרתו חבר לאוכלוסייה שולית והסתבך בפלילים וכתוצאה מכך לא התגייס לצבא.

לאחר שעבד במספר עבודות מזדמנות החל, לפני מספר חודשים, לעבוד בחברה המתקינה ציוד רפואי בבתי חולים ובה מועסק גם אביו. הנאשם הציג מכתב המלצה מטעם החברה.

הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2010 עת הופנה בהליך מעצר בחשד לעבירות של העלבת עובד ציבור, הכשלת שוטרים ותקיפת שוטר. ההתרשמות של קצינת המבחן היתה כי הנאשם הינו בעל גישה תוקפנית, ובהעדר שיתוף פעולה, ההערכה היתה כי הנאשם נמצא ברמת סיכון גבוהה להישנות העבירות.

בהמשך בשנת 2011 הופנה לאבחון בשירות המבחן במסגרת התיק הפלילי הנ"ל ואף במסגרת זו לא חל שינוי בגישתו של הנאשם, אשר לא לקח אחריות על התנהגותו, ובמצב זה שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו. בהליך זה נדון הנאשם למע"ת וקנס כאשר המע"ת תלוי ועומד כנגדו בהליך הנוכחי.

בגין העבירות הנוכחיות, הופנה הנאשם בחודש פברואר 2014 לתסקיר שירות המבחן בהליך המעצר. ההתרשמות הייתה כי הנאשם מכיר באחריותו ובחומרת מעשיו וכי הוא נכון להסתייע בשירות המבחן לשם שיקומו. במצב זה ומתוך ההערכה כי רמת הסיכון פחתה, הומלץ לשחררו למעצר בית ולהטיל עליו צו פיקוח תוך שילובו בקבוצה לעצורי בית.

הנאשם השתלב בקבוצה והגיע באופן סדיר, עם זאת התקשה להתבונן באופן מעמיק בדפוסי התנהגותו, ונראה כי לא הצליח להפיק תועלת ממשית מהשתתפותו בקבוצה.

באבחון הנוכחי מסר הנאשם כי כל רצונו היה להרוויח "כסף קל" מבלי שחשב על השלכות מעשיו או מידת הפגיעה הצפויה בו במידה וייתפס. לדבריו, אינו צורך סמים כלל ותוצאות בדיקת שתן שנעשתה לו אישרה זאת. באשר לעבירת הכשלת שוטר, אמר כי ברח בתגובה אימפולסיבית לבהלתו ובהמשך הסגיר עצמו למשטרה.

עוד מסר הנאשם כי התקופה בה שהה במעצר בית היתה קשה ומטלטלת עבורו עד כדי משבר נפשי, אשר בגינו פנה לטיפול פסיכולוגי פרטי.

הנאשם ביטא חרטה על התנהגותו והכרה בחומרת מעשיו ובהסלמה שחלה במעורבותו בפלילים. כמו כן, ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול שימנע ממנו להיקלע למצבי סיכון.

נמסר כי כעת הוא משקיע את עיקר כוחותיו בעבודתו ושומר על יציבות תעסוקתית בחודשים האחרונים. כן נמסר כי ניתק

את קשריו עם אוכלוסייה שולית וממעט לצאת מביתו לאחר שעות העבודה. נמסר כי בת זוגו מזה כמה שנים נפרדה ממנו לאחרונה, ומדובר באירוע משברי ממנו למד הנאשם על המחירים האישים שהוא משלם בגין התנהגותו העבריינית.

בנוסף ערך שירות המבחן שיחה עם אמו של הנאשם. האם תארה התנהגות בעייתית של הנאשם עוד מגיל צעיר. כן מסרה כי התקופה בה שהה במעצר בית ובה חווה בדידות ואובדן היתה קשה מאוד בעבורו ובהמלצת הוריו השתלב בטיפול פסיכולוגי אשר הביא למפנה חיובי באישיותו. כתוצאה מכך הנאשם מתמיד בעבודתו, משתף את הוריו, ומבטא מוטיבציה לנהל חיים נורמטיביים. האם הביעה חשש כי הטלת מאסר בעבודת שירות תפגע בתהליך שיקומו של הנאשם וביציבותו התעסוקתית.

קצינת המבחן התייחסה לגורמי הסיכון להישנות העבירות הקיימים באישיותו של הנאשם - כמי שמתקשה לרסן את התנהגותו ולהיענות למסגרות סמכותיות וכן להרשעותיו הקודמות, והעובדה כי גם עונש מע"ת התלוי ועומד נגדו לא היווה גורם מרתיע, למול גורמי הסיכון לשיקום הבאים לידי ביטוי ביציבות תעסוקתית, בכך שניתק את קשריו עם אוכלוסייה שולית והמוטיבציה לשנות דפוסי התנהגותו, ומוכנותו להשתלב בטיפול. ההערכה היתה, לאחר שקלול כל הגורמים, כי קיים סיכון להישנות עבירות.

עם זאת, קצינת המבחן ראתה חשיבות לכך שהנאשם ישתלב במסגרת טיפולית אשר תחזק את יכולותיו ובה יוכל לרכוש כלים לשליטה בדחפיו וכעסיו. הודגש כי מסגרת טיפולית המותאמת לקבוצת גילו של הנאשם ולקשיים האופייניים לה, עשויה להיות אפקטיבית יותר מהמסגרת שהוצעה לו במסגרת הליך המעצר.

ההערכה היתה כי למרות חומרת העבירות, הרי שהטלת מאסר בפועל על הנאשם, גם אם ירוצה בעבודת שירות, עלולה לפגוע בסיכויי השיקום של הנאשם לאור הפגיעה הצפויה בעבודתו, המהווה אלמנט מהותי ומרכזי בשיקומו.

לאור זאת, המלצת שירות המבחן היתה להאריך את עונש המע"ת, ולהטיל על הנאשם ענישה קונקרטית חינוכית במסגרת של של"צ בהיקף נרחב של 320 שעות וכן הטלת צו מבחן.

קצינת המבחן גיבשה לנאשם תכנית של"צ כאמור.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מדובר באירוע בו הנאשם, או מי מטעמו, פרסם בתעוזה רבה, למכירה באינטרנט 3 שקיות חומר מסוכן אסור מסוג "ניס גיא" תוך ציון מספר הפלאפון שלו.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגשה חוות דעת בדבר מסוכנות החומר שנערכה ע"י משרד הבריאות.

מחוות הדעת עולה כי החומר הנדון הינו חומר מסוג bp-22 המוגדר כחומר מסוכן. החומר הינו חומר פעיל סינטטי

מקבוצת הקנבינואידים הסינטטיים אשר להם השפעה דומה לזו הנמצאת בחומר הפעיל THC המצוי בצמח הקנאביס. מחוות הדעת עולה כי השימוש בקנבינואידים סינטטיים הינו מסוכן ועלול לגרום לפתח תלות פיזית ולגרום לנזקים גופניים ונפשיים עדי כדי מצב פסיכוטי וצורך באשפוז פסיכיאטרי.

נטען כי החומר הוגדר ע"י משרד הבריאות כבעל פוטנציאל מסוכנות גבוה והוכלל ברשימת החומרים האסורים להפצה ב-12.9.13.

נטען כי חוק המאבק בחומרים מסוכנים מהווה הליך ביניים שבאמצעותו מאשרת הכנסת חומרים מסוכנים לרשימת החומרים שהפצתם אסורה, עד אשר יעברו בדיקות נוספות לפני כניסתם לפקודת הסמים המסוכנים.

נטען כי אמנם הענישה ביחס לחומרים אלה הינה כלעבירה מסוג עוון, אך אין להקל בה ראש לאור השמירה על האינטרס הציבורי מפני מסוכנות החומר.

ב"כ המאשימה מאשר כי תסקיר שירות המבחן לגבי הנאשם הינו חיובי שכן הנאשם מועסק באופן סדיר ויציב ומסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות, כמו כן לפי דברי אמו של הנאשם חל מפנה בהתנהגותו, כאשר עצם המעצר גרם לשינוי חיובי.

עם זאת, נטען כי במכלול כל השיקולים שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון להישנות העבירות. נטען כי במצב זה ההמלצה להארכת המאסר על תנאי אינה מקובלת על המאשימה.

ב"כ המאשימה התייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ולכך שלנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות וגמר דין ללא הרשעה בעבירות כלפי שוטרים ועבירות בעניין הפרת הסדר הציבורי. נטען כי קיים נגד הנאשם מאסר על תנאי מיום 19.7.11 בת"פ 34892-01-10 למשך שישה חודשים.

ב"כ המאשימה התייחס לכך שהפעלת המאסר על תנאי הינה בגין עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ולא לגבי עבירת הסמים.

עוד נטען כי באיזון בין האינטרס הציבורי לאינטרס הפרטי המאשימה הציגה דרישה מקלה בכך שהסכימה להסתפק בהפעלה בחופף לעונש הנדרש בתיק זה.

נטען כי לאור טיב העבירות אין הצדקה להארכת המאסר על תנאי.

לעניין מתחם הענישה הוגש ת"פ 16980-01-14 **מדינת ישראל נ' יחזקאל ואח'**, המתייחס להחזקת חומר "ניס גיא" ולא למכירתו, ובה סוקר כב' השופט קובו את הפסיקה הקיימת. בגזר הדין נקבע כי מתחם הענישה הראוי בגין עבירה זו הינו בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

באותו מקרה הטיל בית המשפט על הנאשמים 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים נוספים.

לאור האמור לעיל עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, קנס, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

נטען כי העונש לו עותרת המאשימה הינו ראוי בהתחשב בכך שכנגד הנאשם תלויים ועומדים 6 חודשי מאסר על תנאי, וכי הענישה הנדרשת הינה בהתחשב בתסקיר החיובי.

עוד נטען כי מדובר בעבירות שמהותן כלכלית ולפיכך יש להטיל על הנאשם גם קנס משמעותי ופסילה בפועל וכן פסילה על תנאי. צוין כי בתיק קיימת הפקדה של 4,000 ₪.

ב"כ המאשימה עתר אף לצו השמדת החומרים המסוכנים והמוצגים בתיק.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי אף שאין לזלזל במסוכנותו של החומר נשוא כתב האישום, יש לזכור כי בסופו של יום מדובר בעבירה אשר נקבעה בחוק למאבק בחומרים מסוכנים וסווגה כעבירה מסוג עוון ולא כפשע.

נטען כי העבירה נעברה 5 חודשים לאחר שחוק זה נכנס לתוקף ועד לכניסתו לתוקף נמכר החומר בכל מיני חנויות ו"פיצוציות" בתל אביב והסביבה, בריש גלי. נטען כי הרשויות ידעו על החומרים המסוכנים שבו וכן על תכולת העופרת, אך לא עשו דבר ואילו לאחר שנכנס החוק לתוקף, הפכה עבירה זו לשיטת המאשימה לחמורה יותר מהחזקת סמים.

ב"כ הנאשם טען לעניין הבריחה של הנאשם, כי בנוגע לעבירת הפרעה לשוטרים ישנן רמות שונות של הפרעה כאשר ברף הגבוה נמצאים מעשים כגון בליעת סם או הדחתו לאסלה ואילו בריחה משוטרים נמצאת ברף נמוך יותר. כן נטען כי הנאשם ברח כתגובה של בהלה ופחד מהיתקלויות עם שוטרים לנוכח מקרים קודמים בהם נתקל באלימות שהופעלה מצד שוטרים.

ב"כ הנאשם טען לעניין הפעלת המאסר על תנאי, כי אינו רואה בעיה משפטית שבעטיה לא ניתן להאריך מאסר על תנאי בעבירה אחת ולהשית מאסר על תנאי בעבירה אחרת שהרי מדובר בשתי עבירות שונות ושני חוקים שונים. נטען כי מבדיקת חוק העונשין לא נמצא כי לא ניתן להאריך מאסר על תנאי בעבירה אחת בד בבד עם הטלת מאסר על תנאי בעבירה אחרת.

נטען כי במסגרת הסדר הטיעון הסכים ראש לשכת התביעות דאז כי אם התסקיר יהיה חיובי באופן שגרתי, תעתור התביעה להפעלת המאסר על תנאי בדרך של עבודת שירות, להשית פסילה, פסילה על תנאי וקנס, ובאם התסקיר יהיה

חיובי באופן חד משמעי - התביעה תשקול באהדה הארכת מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בהבטחה שלטונית ויש לכבדה.

נטען כי התקיימה שיחה בנדון עם מחליפו של ראש לשכת התביעות הפורש, תוך הפניית תשומת ליבו לחיוביות התסקיר, כאשר לטענת המאשימה התסקיר אינו חיובי באופן חד משמעי.

ב"כ הנאשם טען כי לא ניתן למצוא בתסקיר דבר שלילי וכי המלצת שה"מ הינה להימנע מהפעלת התנאי על מנת שלא לקטוע את ההליך השיקומי.

נטען כי אף שהתסקיר מהווה המלצה בלבד ואינו מחייב, יש לראותו ככלי עזר חשוב לקביעת העונש בהיות שירות המבחן גוף אובייקטיבי המתמקד בשיקום הנאשם.

נטען כי המאשימה אינה יכולה לפעול רק מתוך שיקולי גמול והרתעה ויש להתחשב בתסקיר ובהמלצה שניתנה במסגרתו.

ב"כ הנאשם טען כי התסקיר הינו חיובי, ובפרט כאשר בתסקיר עצמו ישנה התייחסות להבדל בין גישתו של הנאשם בעבר, בהעדר שיתוף פעולה מצידו, לבין גישתו החיובית כיום, כאשר ניכר שינוי בהלך רוחו והתנהגותו של הנאשם בהפנמה, לקיחת האחריות על מעשיו, מוכנות טיפולית, יציבות תעסוקתית, חיזוק הקשר עם משפחתו והתנתקות מהאוכלוסייה השולית.

כן נטען כי התסקיר מציין במפורש כי שליחת הנאשם, שנמצא היום על מסלול חיובי, לריצוי מאסר בפועל או בדרך של עבודת שירות, תקטע את ההליך השיקומי ותחזיר את הנאשם אחורה.

נטען כי לאחר שיחה עם קצינת המבחן, היא רואה בתסקיר תסקיר חיובי, כאשר לאור הסיכון להישנות עבירות הוחלט על שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית והומלץ על הטלת צו של"צ.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם לאמץ את מסקנות התסקיר ולהאריך את המאסר על תנאי בכל הנוגע לעבירת הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ולהשית על הנאשם מאסר על תנאי לגבי עבירת מכירת החומר המסוכן.

ב"כ הנאשם טען כי העבירה בוצעה זמן קצר לפני תום תקופת התנאי, ויש לכך נפקות שלא ניתן להתעלם ממנה. בענין זה הפנה ב"כ הנאשם לת"פ 34312-11-12 **מדינת ישראל נ' אביטבול**. שם בית משפט נתבקש להפעיל את התנאי בחופף למאסר שהוטל בתיק, מאחר והעבירה המפעילה את התנאי בוצעה חודש לפני סיום התנאי. בית המשפט באותו ענין נעתר לבקשה.

לעניין גובה הקנס התייחס ב"כ הנאשם לת"פ 63156-01-14 בעניינו של **אסף שי**, אשר נגדו הוגש כתב אישום בגין עבירות הזהות לתיק הנוכחי, ובמסגרת עסקת הטיעון הסכימה המאשימה כי תעתור להטלת קנס בסך ב ₪ 1,000 (וכן רכיבים נוספים).

נטען כי לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ולאור עקרון אחידות הענישה יש להשית קנס דומה על הנאשם.

לעניין הפסילה טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הסתייע ברכב כדי למכור ו/או להימלט, אף לא נתפס מעולם נוהג תחת השפעת סמים ובדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות.

במצב זה נטען כי אין כל קשר בין פסילת הרישיון לעבירות שבוצעו.

עוד נטען כי הנאשם משמש כנהג יחד עם אביו בחברה להרכבת ציוד רפואי בה הוא מועסק, וכי הרישיון הינו חלק אינטגרלי מעבודתו.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לעניין אי פסילת רישיון במקרים דומים.

בת"פ 26592-02-10 ו- 45562-07-10 **מדינת ישראל נ' חיוט**, בו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת חצי קילו חשיש, עבירות נגד שוטרים ונגד אשתו, הסתפק בית המשפט בהטלת פסילה על תנאי.

בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם במכירת קוקאין לסוכן, כאשר מדובר בחומר יותר מסוכן מניס גיא, ולנוכח בדיקות שתן נקיות ותסקיר חיובי המתריע בפני קטיעת הליך שיקומי, לא נפסל רשיונו של הנאשם.

בת"פ 3433/05 **מדינת ישראל נגד מחמיד מוחמד** בו הורשע הנאשם בעבירות סחר בסמים קשים נגזר על הנאשם מאסר על תנאי ללא פסילת רישיון.

ב"כ הנאשם התייחס לטענות התביעה כי העבירות בוצעו בתעוזה מצד הנאשם לאור הפרסום בפייסבוק. לטענתו מדובר בהתנהגות שיש לייחס לה טיפשות ולא תעוזה במיוחד לאור פרסום מס' הפלאפון האישי שלו.

דין

לעניין מתחם הענישה בעבירה של מכירת חומר אסור, החוק קובע עונש מירבי של שלוש שנות מאסר. מדובר בחומרים שסכנתם הציבורית הוכחה, כאשר החומר דגן, PB-22 הקרוי "ניס גאי", אף הוכלל לאחרונה בפקודת הסמים.

בפסיקה במקרים דומים הוטלו עונשים שגעו מעבודות שירות עד מאסר בפועל של שנה, כמפורט בת"פ 16980-01-14. באותו מקרה היה מדובר בהחזקת כמות מסחרית של 405 שקיות מהחומר הנ"ל, ופורטו מקרים אחרים (עפ"ג (מרכז) 47767-06-14 מור נ' מ"י, ת"פ 15892-12-13 מ"י נ' פראג', ת"פ 52877-10-13 מ"י נ' פודבוב, ת"פ 28897-04-14 מ"י נ' מזלר - פורסמו בנבו), בהם היה מדובר במכירה של כמויות שונות.

מקובלת עלי מסקנתו של כב' השופט קובו, כי מתחם הענישה בעבירה זו מתחיל במאסר בעבודות שירות, ולא במאסר על תנאי, כאשר עסקינן בהחזקת כמות למטרת הפצה, או במכירה/הפצה.

אני קובעת כי המתחם בנסיבות המקרה שבפני הינו בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנה מאסר בפועל.

במסגרת מתחם הענישה, אני נותנת משקל לקולא לכך שהעבירה בוצעה כאשר החוק היה עדיין חדש (החוק פורסם ב-6.8.13 והעבירה בוצעה ב-31.12.13, היינו כארבעה חודשים אחרי כניסתו לתוקף), כאשר עובר לחקיקתו היה חומר מסוכן זה נמכר בגלוי בקיוסקים ו"פיצוציות" ברחבי העיר באין מפריע. נראה כי אי מודעותו של הנאשם לעבירה הגלומה בהתנהגותו התבטא גם בכך שפרסם את כוונתו למכור את החומר בגלוי על גבי דף פייסבוק, בציון מספר הטלפון שלו.

לנאשם הרשעות קודמות בתחום הסדר הציבורי ועבירות נגד שוטרים, ותלוי נגדו מע"ת בר הפעלה של 6 חודשים מת"פ 34982-01-10. גם באותו מקרה ברח הנאשם משוטרים והתנגד למעצרו, כך שהתנהגותו בתיק זה אינה מקרית או חד פעמית.

אני סבורה כי עמדת התביעה, שעתרה להפעלת המע"ת בחופף למאסר שיוטל בתיק זה ולריצוי בדרך של עבודות שירות, הינה מאוזנת ולוקחת בחשבון את התסקיר החיובי, המלמד על הפנמת לקחים והתמקדות בעבודה ובחיים נורמטיביים. עם זאת, איני סבורה כי התסקיר הינו חיובי באופן יוצא דופן, או כי עולה ממכלול הנסיבות הצדקה להארכת המע"ת התלוי כנגד הנאשם, בפרט כאשר העבירה של ההפרעה לשוטרים, בגינה הוטל המע"ת, התבצעה במקרה דנן על רקע ובמהלך ביצוע עבירה חמורה יותר של מכירת חומר אסור ומסכן.

לפיכך אני מורה על הפניית הנאשם לממונה על עבודות שירות לעריכת חוות דעת בעניינו.

מס' טלפון ליצירת קשר: 053-7175797 או באמצעות הסניגור: 050-7441415.

נדחה ליום 8.3.15 שעה 8:30.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ה, 13 ינואר 2015, במעמד הצדדים.